

مقایسه تطبیقی برنامه آموزش پیش از دبستان ایران و کره جنوبی

پریسا ایران نژاد، فاطمه فریده تهرانی^۲

مقاله پژوهشی

چکیده

مقدمه: پژوهش حاضر با هدف مقایسه تطبیقی آموزش پیش از دبستان ایران و کره جنوبی انجام شد. **روش پژوهش:** از نظر هدف کاربردی و از نظر ماهیت، تحلیلی-توصیفی با استفاده از تکنیک برودی بود. جامعه آماری مورد مطالعه کلیه اسناد مربوط به آموزش پیش دبستان دو کشور ایران و کره جنوبی اعم از مقالات موجود در سایت جهاد دانشگاهی و اسناد سایت وزارت آموزش و پرورش، پایان نامه های مربوط به نظام آموزش و پرورش پیش از دبستان کشور های مختلف مندرج در سایت ایران داک و مجموعه مقالات کنگره های علمی پیش دبستان، در سال ۱۳۹۹ بود. روش های گرد آوری اطلاعات کتابخانه ای و از روش فیش برداری استفاده شد و برای تحلیل داده ها از تحلیل محتوا به صورت توصیفی-تحلیلی با استفاده از چهار مرحله تکنیک برودی (توصیف، تفسیر، مقایسه و همجواری) استفاده گردید.

یافته‌ها: از نظر شباهت ها و تفاوت ها، در هر دو کشور، پیش دبستانی اجباری می باشد. فقدان قوانین و مقررات قابل قبول برای مربیان، آموزش ها و مدارک تحصیلی پایین و گاهی استفاده از معلمان بازنشسته آموزش و پرورش، نسبت مربی به دانش آموز ۱ به ۲۵، کمبود فضای آموزشی و عدم تناسب محیط و امکانات با سن کودک و مدیریت متمرکز در ایران، در مقابل در کره جنوبی دوره دو ساله و با تأیید دانشگاه و با مدارک بالاتر در کودکانستان، نسبت مربی به دانش آموز ۱ به ۲۱، تناسب محیط و امکانات با سن کودک و مدیریت غیر متمرکز دیده می شود. از نظر هزینه های دولت در زمینه آموزش پیش دبستانی هر دو کشور ایران و کره جنوبی در مقایسه با کشور های پیشرفته هزینه کمی در این زمینه اختصاص داده اند.

بحث و نتیجه گیری: کمبود های موجود در سیستم آموزش پیش از دبستان ایران سبب کاهش سطح کیفی آموزش و مراقبت از کودکان شده و در نتیجه به هنگام ورود به دوره آمادگی شرایط و انگیزه لازم را برای آموزش ندارند و بدون مشارکت و سرمایه گذاری قوی دولت دستیابی به توسعه کمی و کیفی دوره پیش دبستانی با موانع بسیار جدی علی الخصوص در زمینه آموزش کودکان خانواده های کم درآمد و مناطق دوزبانه و مربیان مجرب روبرو است و این امر در سایه فرهنگ سازی در ست، مشارکت بیشتر دولت و ارتقاء سطح کمی و کیفی مراکز پیش دبستانی امکان پذیر است.

۱. استادیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، کرج، ایران. (نویسنده مسئول)*: parisairannejad@yahoo.com

۲. کارشناس ارشد رشته مدیریت آموزشی، گروه علوم تربیتی، دانشکده روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، کرج، ایران.

۶۸ فصل نامه سلامت و آموزش در اوان کودکی؛ سال دوم، شماره دوم، شماره پیاپی (۴)، تابستان ۱۴۰۰

کلمات کلیدی: پیش دبستان، مطالعه تطبیقی، کودک، ایران، کره جنوبی
تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۳/۳۰ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۴/۲۰

مقدمه

امروزه رشد و توسعه در هر کشوری با آموزش مخصوصاً آموزش کودکان همراه است. آموزش پیش دبستانی در کنار آموزش و پرورش به منظور افزایش میزان کارایی و بهبود شرایط تربیتی کودکان، بسط و گسترش یافته است. «آموزش و پرورش تطبیقی» با نگاهی به تصویر جهانی آموزش نشان دهنده دستاوردهای نظام آموزشی که دغدغه مهم و کلیدی صاحب نظران و سیاستگذاران است؛ می باشد. مقایسه تطبیقی نظام آموزش و پرورش پیش دبستانی کشورمان با سایر کشورهایی که در این زمینه موفق عمل کرده اند امری معقول و ضروری است، چون ضمن تعیین جایگاه و موقعیت نظام آموزش و پرورش پیش دبستان کشورمان در جهان امروز خواهیم توانست نقاط ضعف و قوت نظام مذکور را شناسایی کرده و از تجارب موفق سایر کشورها در رفع کاستی های موجود، تعیین دور نمای این بخش از نظام آموزش و پرورش و اصلاح ساختار نظام مذکور بهره بگیریم. برای بهبود شرایط آموزشی در دوره ابتدایی، دوره پیش از دبستان طراحی و تدوین شده است که شامل دوران اولیه کودکی و به دوره قبل از مدرسه اطلاق می شود (یونسکو و یونیسِف، ۲۰۱۲) در چنین سال هایی کودکان یکی از مراحل مهم و حساس زندگی خود را از جهت شخصیت اجتماعی و آموزشی پشت سر می گذارند. تحقیقات گسترده علمی ثابت کرده اند که تنش سالهای اول زندگی از لحاظ رشد هوشی و شکل گیری شخصیت، دورانی سرنوشت ساز است و به همین لحاظ از اهمیت بسیاری برخوردار است (هوزبندز، ۲۰۱۵). بنابراین برای شکل گیری صحیح شخصیت و تربیت کودکان نیازمند وجود یک برنامه ریزی دقیق در حوزه پیش از دبستان می باشیم. برنامه درسی دوره پیش از دبستان به هر مجموعه ای طراحی شده از تعاملات میان بزرگسالان و کودکان که توسط بزرگسالان ساماندهی شده و رشد و توسعه سالم کودک بین تولد و هشت سالگی را حمایت می کند و بهبود می بخشد، اطلاق می شود (فرومبرگ، ۲۰۱۳). اکترینا و متیو (۲۰۲۰) در پژوهشی به بررسی تعارض با همسالان، جامعه پذیری و زبان در پیش دبستانی، پرداختند که نتایج این مطالعه در رابطه با مقایسه کودکانی که به پیش دبستانی رفتند و نرفتند نشان می دهد که کودکانی که پیش دبستانی رفتند میزان بالایی از تعامل اجتماعی، جامعه پذیری و عملکرد زبانی بهتری دارند و رشد شناختی بهتری داشتند. در ایران با وجود آن که آموزش های پیش دبستانی از حدود ۹۰ سال پیش شروع شده است اما هنوز کیفیت آموزش ابتدایی به حد مطلوب نرسیده است و مشکلات فراوانی در این زمینه همچنان وجود دارد. در ایران میزان بودجه اختصاص یافته برای دوره پیش از دبستان کم می باشد و بیشتر دولت باید تامین بودجه را برعهده داشته باشد و برنامه ای مدون برای کمک به خانواده های کم درآمد در این زمینه اختصاص نیافته است. یکی دیگر از مشکلات مربوط به دوره پیش دبستانی در ایران، نبود آئین نامه مدون

۱ Comparative education

۲ Unesco & unisef

۳ Hozbendes, F

۴ Fromberg, W

۵ Ekterina, M., Matew, I

در رابطه با مکان و تجهیزات مهد کودک‌ها می‌باشد که این امر موجب شده است بیشتر مهدکودک‌ها در آپارتمان‌ها و جاهای نامناسبی تشکیل شود و همینطور میزان شرکت در دوره‌های پیش از دبستان تا حدود زیادی کمتر از حدانتظار می‌باشد و در این بین اعداد مختلفی از مشارکت ۵۰ تا ۷۰ درصدی مطرح می‌باشد و این آمارها برای کشوری مانند کره جنوبی در حدود ۹۱ درصد می‌باشد. براساس آمارها در حدود ۴۸۰ درصد از نوزادان و کودکان نوپا در گروه سنی زیر ۳ سال، در حدود ۵۰ درصد از کودکان ۳ تا ۴ ساله و ۲۱/۱ درصد از کودکان ۵ ساله از دسترسی به برنامه‌های مراقبت از کودکان و آموزش‌های پیش از دبستان محرومند (ضیایی نجف‌آبادی، ۲۰۰۷).

بهترین و موثرترین آموزش برای کودکان آن است که با در نظر گرفتن ویژگی‌های رشد جسمی، ذهنی و شخصیتی آنان برنامه‌ریزی و اجرا شود تا به یادگیری موثر بینجامد، زیرا کودکان در حد سن خود آماده یادگیری می‌باشند (کمالوندی، ۲۰۰۷). پژوهش‌ها نشان می‌دهند در دوران کودکی قابلیت‌ها و خلاقیت کودکان پایه‌گذاری می‌شود و بهترین زمان پیشرفت برای خلاقیت و تخیل در فاصله سنی ۲ تا ۱۰ سال روی می‌دهد. کودک طی این سال‌ها از محیط تأثیر بیشتری می‌گیرد و در مورد محیط خود به طور طبیعی کنجکاو است (شفایی و مدنی، ۲۰۱۰).

کره جنوبی یکی از کشورهای آسیای شرقی است که در نیمه جنوبی شبه جزیره کره قرار دارد. سیستم مدرسه‌ای در کره جنوبی پیرو یک الگوی نردبانی ۴-۳-۳-۶ می‌باشد که متشکل از مدرسه ابتدایی (کلاس اول تا ششم) راهنمایی (کلاس هفتم تا نهم) دبیرستان (کلاس دهم تا دوازدهم) و کالج دو ساله، کالج و دانشکده می‌باشد. مدرسه ابتدایی شش سال آموزش اجباری ابتدایی را به کودکان بین شش تا یازده سال عرضه می‌کند. مقطع پیش دبستانی می‌تواند در شکل دهی موفقیت‌های تحصیلی کودکان در سال‌های بعدی، کاستن از مشکلات کودکان دو زبانه، نیاز جامعه به پیشرفت‌های صنعتی، نیاز والدین شاغل، افزایش متقاضیان این دوره، تشخیص کودکان استثنایی و فراهم کردن آموزش‌های خاص آن‌ها، وجود افت تحصیلی به ویژه در سال اول ابتدایی، نیاز خانواده‌های کم‌درآمد و کم‌سواد یا بی‌سواد به استفاده از یک محیط سالم تربیتی برای فرزندان خود و رشد همه‌جانبه کودکان موثر باشد (روحی و بهنام، ۲۰۱۱) و از این طریق می‌توان با اجرای درست آموزش پیش دبستانی عدالت آموزشی را برای تمام فرزندان فراهم کرد. از سویی دیگر دغدغه اصلی مادران شاغل امروزه مراقبت و آموزش صحیح فرزندان‌شان می‌باشد. جیونگ (۲۰۲۰) در پژوهشی به بررسی تأثیر واگذاری مراقبت از کودکان و پیش دبستانی به بخش خصوصی؛ چشم‌اندازی از مادران شاغل، پرداختند و بیان داشتند نرخ زاد و ولد پایین یکی از مشکلات اجتماعی کره جنوبی است. به منظور حل این مسئله، دولت تلاش کرده است که از بار تربیت کودک بکاهد و حمایت از کودک را افزایش دهد. علی‌رغم تشدید سیاست حمایت از مراقبت از کودکان، بار مراقبت از کودکان به ویژه برای مادران شاغل همچنان یک مسئله است. در واقع، برخی به دلیل کمبود خدمات عمومی و قابل اعتماد برای مراقبت از کودکان، به خدمات خصوصی اعتماد می‌کنند. در هر حال، توجه به آموزش کودکان پیش دبستانی، باعث علاقمندی کودک به مدرسه،

کاهش نرخ مردودی، ترک تحصیل و هزینه های ناشی از آن و ارتقاء بهره وری در دوره های بالاتر، به ویژه ابتدایی، منجر می شود. در این راستا پیش دبستانی سرمایه گذاری ارزشمندی در تعلیم و تربیت تلقی می شود (قائم، ۲۰۱۰). سونجا و همکاران (۲۰۰۷) در مطالعه میان فرهنگی کیفیت مدارس پیش دبستانی در کره جنوبی و سوئد با هدف بررسی تفاوت ها و شباهت های میان فرهنگی در کیفیت مدارس پیش دبستانی کره جنوبی و کشور سوئد انجام دادند. مطالعات علمی و تحقیقات آنان در زمینه کودکان نشان داده است که حدود نیمی از رشد شناختی بین زمان تولد تا ۴ سالگی، حدود سی درصد آن بین ۴ تا ۸ سالگی و سی درصد باقی مانده در فاصله سنین ۸ تا ۱۷ سالگی شکل می گیرد. این نتایج تجارب مناسب یادگیری را در سال های اولیه کودکی به خوبی نمایان می سازد. پژوهش ها نشان می دهد کودکانی که به مهدکودک میروند در مقایسه با افرادی که در خانه مراقبت می شوند در آزمون های هوشی، مهارت های کلامی، آزمون های ترسیمی چون ترسیم درخت یا آدمک نمرات بالاتری کسب می کنند. از عواملی که در این زمینه نقش دارند می توان به وجود برنامه ریزی مناسب در مهدکودک، مدت برنامه، نوع برنامه، کیفیت برنامه و نیز میزان علاقه مندی شغلی مربیان اشاره کرد (بیابانگرد، ۲۰۱۵). هان-جون و همکاران (۲۰۲۰) در پژوهشی به بررسی توسعه پیش دبستانی در خانواده های محروم در کره جنوبی پرداختند که نتایج این پژوهش نشان داد که کودکان در خانواده های محروم از نظر رشد شناختی، زبانی، اجتماعی و حرکتی نسبت به کودکان معمولی از نمره قابل توجهی پایین تر برخوردار هستند. همچنین تحقیق هان جون و همکاران مسیرهای تاخیر رشد احتمالی را نشان دادند که رشد حرکتی کودکان در خانواده های محروم کند شده و رشد زبان آن ها را تحت تأثیر منفی قرار می دهد، با تأخیر در رشد شناختی و در نهایت به طور غیر مستقیم تأثیر منفی بر رشد اجتماعی دارد. امروزه ضرورت و اهمیت آموزش در دوران اولیه به حدی محسوس و شایان است که بازتاب آن در کلیه بحث ها و پژوهش های علمی و برنامه های آموزشی مراکز پیش دبستانی کاملاً هویدا است و بیشتر فعالیت های پژوهشی، اهمیت آموزش در دوران کودکی را از دو جنبه مورد نظر قرار داده اند: یکی حساسیت و سهولت اثرپذیری کودکان از محیط های آموزشی می باشد و دیگری دوام تاثرات و عمق یادگیری های آن ها در این دوران است، یعنی یادگیری های اولیه زمینه های مناسبی برای کسب تجارب بعدی کودکان فراهم می آورند و آنچه در سنین اولیه و پیش دبستانی آموخته می شود، هم پایداری و دوام بیشتری دارد و هم تخریب و از بین بردن آن مشکل تر است (یوسفی، ۲۰۱۱).

با توجه به کلیاتی که درباره آموزش پیش دبستانی در ایران و کره جنوبی بیان شد هدف از تحقیق مقایسه تطبیقی برنامه آموزشی دو کشور ایران و کره جنوبی است و محقق به دنبال پاسخ به این سوالات است که:

۱) چه شباهت ها و تفاوت هایی در آموزش پیش دبستانی کره جنوبی و ایران وجود دارد؟

۱ Sunja, O., & Colleaue

۲ Han jun, B., & Colleaue

۲) تربیت مربیان، برنامه‌های آموزشی، هزینه و سرمایه‌گذاری، دوره پیش‌دبستانی در ایران و کره جنوبی چگونه می‌باشد؟

روش پژوهش

روش پژوهش از نظر هدف کاربری و از نظر ماهیت روش، تحلیلی-توصیفی بود و از روش تحلیل محتوا و با استفاده از تکنیک برودی (۱۹۶۹) استفاده شد. از نظر برودی، در مطالعات تطبیقی باید روش‌های آموزشی شناخته شده و شیوه آموزشی مناسب انتخاب شود. الگوی برودی در جریان مطالعه تطبیقی آموزش و پرورش دارای چهار مرحله می‌باشد. ۱- مرحله توصیف، به اعتقاد برودی پژوهنده باید به توصیف پدیده‌های تربیتی مورد تحقیق بپردازد. ۲- مرحله تفسیر. این مرحله شامل واری‌های اطلاعاتی است. ۳- مرحله همجواری. طی این مرحله اطلاعاتی که در مراحل اولیه بررسی شده اند طبقه‌بندی می‌شوند و در کنار هم قرار می‌گیرند. ۴- مرحله مقایسه که اطلاعات از نظر تشابه و تفاوت بررسی و مورد نقد قرار می‌گیرد.

نمونه و روش نمونه‌گیری

جامعه تحقیق شامل کلیه اسناد مربوط به آموزش پیش‌دبستان دو کشور ایران و کره جنوبی اعم از مقالات موجود در سایت جهاد دانشگاهی و اسناد سایت وزارت آموزش و پرورش، پایان‌نامه‌های مربوط به نظام آموزش و پرورش پیش از دبستان کشور‌های مختلف و مجموعه مقالات کنگره‌های علمی پیش‌دبستان مندرج در سایت ایران داک، در سال ۱۳۹۹ بود که به طور هدفمند با توجه به سوالات تحقیق، بخش‌هایی که به برنامه آموزشی اختصاص داشت به عنوان نمونه ۱۵ مورد از آن انتخاب و مورد مطالعه قرار گرفت.

در این پژوهش اطلاعات از طریق تکنیک برودی (۱۹۶۹) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. روش برودی شامل چهار مرحله می‌باشد:

۱- مرحله توصیف

۲- مرحله تفسیر

۳- مرحله همجواری

۴- مرحله مقایسه

۱- مرحله توصیف: به عقیده بردی مرحله توصیف، مرحله یادداشت‌برداری و تدارک یافته‌های کافی برای نقادی از آنها در مرحله بعدی است.

۲- مرحله تفسیر: این مرحله شامل بررسی اطلاعاتی است که در مرحله اول پژوهشگر به توصیف آن پرداخته است. تحلیل اطلاعات به اعتقاد بردی بایستی مبتنی بر اصول و شیوه‌مرسوم در علوم اجتماعی باشد.

۳- مرحله همجواری: طی این مرحله اطلاعاتی که از صافی مرحله اولیه ۱ و ۲ گذشته طبقه بندی می شوند و پهلوی هم قرار می گیرند و چهارچوبی فراهم می شود که راه را برای مرحله بعدی، یعنی مقایسه تشابهات و تفاوت‌های نمود یا پدیده مورد تحقیق، هموار می نماید. به عقیده بردی در این مرحله، پژوهنده می تواند به فرضیه تحقیقی خود دست یابد.

۴- مرحله مقایسه: در این مرحله "مسئله تحقیق" که در مراحل قبلی علی الخصوص، در مرحله همجواری که محقق اجماً از آن گذشته است، دقیقاً با توجه به جزئیات در زمینه تشابهات و تفاوتها، مورد بررسی و مقایسه قرار می گیرد و رد یا قبول فرضیه تحقیق در این مرحله امکان پذیر می باشد (آقازاده، ۱۳۸۲).

یافته ها

سوال اول پژوهش: چه تفاوت‌ها و تشابهاتی در برنامه آموزش شی پیش دبستان ایران و کره جنوبی وجود دارد؟

جدول ۱: وجود تشابهات ابعاد گوناگون آموزش پیش دبستان ایران و کره جنوبی

	ایران	کره جنوبی
وضعیت مربیان دوره پیش دبستانی	معلمان و مربیان مراکز آموزش پیش دبستانی از میان فارغ التحصیلان رشته های علوم تربیتی مراکز تربیت معلم و یا از میان فارغ التحصیلان دانشگاهی علوم تربیتی در حوزه آموزش پیش دبستانی انتخاب می گردند.	آموزش معلمان توسط آموزش دانشگاه ها، آموزش دانش کده ها، آموزش مدارس فارغ التحصیل، تاسیس دانشگاه ملی تعلیم و تربیت کره جهت ارتقای رهبری آموزشی حرفه ای توسط دولت.
برنامه های آموزشی	برنامه براساس پرورش مهارت‌های جسمی- حرکتی، پرورش روحیه و رفتار عاطفی، پرورش مهارت های ذهنی، پرورش صفات اخلاقی، پرورش ذوق هنری و زیبایی شناسی، ارتقاء سطح بهداشت و ایمنی، آشنایی با محیط زیست و علاقه و انس با طبیعت و حفظ آن. برنامه های از طریق بازی، نقاشی، کاردستی، شعر، قصه و بازدید آموزش داده می شوند.	برنامه ی آموزشی کودکان ملی (بهداشت فیزیکی، روابط اجتماعی، قدرت بیان، زبان و تحقیق)؛ برنامه ی مرکز نگهداری کودک (مراقبت، آموزش، تغذیه، بهداشت، ایمنی، خدماتی برای والدین و مبادله با جوامع)؛ و برنامه های هاگون توسط مراکز منحصر به فرد هاگون برای نمود های خاص تدریس زبان کره ای، ریاضیات پایه، پیانو، هنر و رشته های خاص مشابه طراحی شده است.
هزینه و سرمایه گذاری	از هزینه های دولت به میزان ۱ درصد بودجه به آموزش و پرورش پیش دبستانی اختصاص یافته. در مراکز دولتی فضای آموزشی و میزان قابل توجهی از نیروی انسانی و تجهیزات آموزشی را آموزش و پرورش تامین کرده و سایر هزینه های جاری بر عهده اولیاء است که اقشار متوسط و پایین جامعه نیز می توانند از عهده آن برآیند.	شیرخوارگاه ها و کودکانستان ها اغلب مؤسسات خصوصی می باشند، برخی از آن ها حمایت های مالی از دولت دریافت می کنند. عموماً والدین مقادیر قابل توجهی برای آموزش پیش دبستانی پرداخت می کنند تهیه کننده ی بخش خصوصی روی تاسیس کودکانستان ها در مراکز شهرنشین بزرگ، و به صورت جزئی در نواحی سطح متوسط که والدین

بخشی از منابع مالی آموزش های پیش از دبستان قادر به پرداخت نسبت به خدمات باشند، تمرکز از محل مشارکت های مردمی تامین می شود. دارند.

هر دو کشور کره جنوبی و ایران، مریدان در کودکان کشورهای دولتی دارای کیفیت بالایی از نظر حقوق، مهارت و ساعات کاری کمتری هستند در حالی که مریدان در کودکان های خصوصی و مراکز مراقبت دارای دستمزد پایین تر، ساعات کار طولانی تر و مهارت کمتری هستند. در کشور ایران و کره جنوبی، دولت هزینه و بودجه کمی (در کره ۲/۲ درصد و در ایران ۱ درصد) به این بخش اختصاص می دهد. در هر دو اکثراً زنان در خدمت مربیگری می باشند.

در ایران به کودکان دو زبانه و مهاجر آموزش داده می شود و هزینه آن را دولت متقبل شده است. دوره آمادگی در ایران و کره به مدت یکسال و اجباری می باشد. در هر دو کشور در برنامه آموزشی توجه به تفاوت های فردی و یادگیری از طریق بازی تاکید شده است. در هر دو کشور مهدکودک و کودکانستان به صورت اختیاری است و آمادگی یک دوره اجباری می باشد. دوره پیش دبستانی در ایران و کره یکساله (۵ تا ۶ سالگی) می باشد. در هر دو کشور بیشتر از طریق بازی یادگیری صورت می گیرد. تحقیق مشابهی در این خصوص یافت نشد که امکان هم خوانی با نتایج تحقیق حاضر بررسی شود.

جدول ۲: وجوه تفاوت ها در آموزش پیش دبستانی در کره جنوبی و ایران

کره جنوبی	ایران
در کره دوره پیش دبستانی بیشتر در مراکز خصوصی می باشد	در ایران مهد کودک و کودکانستان در مراکز خصوصی اند و دوره آمادگی در مراکز دولتی و مهدکودک های تحت پوشش بهزیستی است.
در کره تنها ۹٪ از این آموزش ها محروم هستند.	در ایران به علت کمبود امکانات و نگرش ونبود قوانین جامع ۵۰٪ کودکان از آموزش پیش دبستانی محروم هستند.
در کره دولت به خانواده های کم درآمد برای تامین هزینه ها کمک می کند.	مهدکودک ها و کودکانستان ها در ایران خصوصی هستند و خانواده های کم درآمد ایرانی نمی توانند هزینه ها را بپردازند.
در کره مریدان در کودکانستان ها دارای مدارک تحصیلی هستند یا آموزش اولیه به آن ها داده می شود. در کره در کودکانستان های ملی از مربی آزمون می گیرند.	در ایران مریدان مهدکودک ها و کودکانستان ها یا از نیروهای مازاد دوره ابتدایی یا بی انگیزه و بیشتر دارای مدرک دیپلم هستند.
فضاهای آموزشی در کره با توجه به سطح سنی و منطقه تفاوت دارند و دارای کیفیت هستند.	در ایران فضای مناسبی برای این کودکان وجود ندارد یا درآپارتمان ها (مهدکودک ها) و یا بیشتر در مدارس ابتدایی هستند.
در کره بیشتر سرمایه گذاری ها از طرف شرکت های بخش خصوصی است.	مشارکت والدین در سرمایه گذاری در ایران نقش پررنگ تری نسبت به کره دارد.
در کره به دلیل حداقل بودن این کودکان امکاناتی داده نمی شود.	در ایران امکانات و خدماتی به کودکان مناطق دو زبانه داد می شود.
در کره رشد عاطفی به نسبت کمتر توجه می شود.	در ایران در قسمت اهداف و برنامه ها به رشد عاطفی هم توجه می شود.

ایران موسسات و مراکز مراقبت با تنوع کم و انعطاف پایین دارد. کره موسسات و مراکز مراقبت متنوع و انعطاف پذیرتر دارد.

در ایران برنامه‌های آموزشی از سوی دولت برنامه ریزی می‌شود. برنامه‌های آموزشی در کره سه برنامه متفاوت است (غیر متمرکز).

برنامه‌های آموزش پیش دبستانی در کشورهای مختلف بر پایه چندین هدف پایه ریزی شده است و در برنامه ریزی‌های انجام شده بیشتر مبانی فرهنگی، اعتقادی، تقویت مهارت‌های ارتباطی، تقویت مهارت‌های جسمانی، آمادگی برای ورود به مدارس، اهداف توسعه‌ای آموزشی، برنامه‌های آموزشی، هنر و موسیقی مد نظر برنامه ریزان حوزه آموزش پیش از دبستان می‌باشد. بنابراین اهداف آموزش پیش دبستانی متناسب با اهداف و شرایط سنی می‌باشند. در ایران برنامه‌ها منطبق با اهداف آموزشی و برنامه‌های توسعه‌ای و متاثر از آموزه‌های مذهبی هستند و به پرورش جسمانی - حرکتی به علت کمبود فضا و فضای نامناسب و پرورش عاطفی کمتر توجه می‌شود. در حالیکه در کره جنوبی اهداف آموزش پیش از دبستان بیشتر متمرکز بر قوانین و فرهنگ سنتی تاکید دارد و با توجه به اهداف، به آموزش شهروندی پرداخته می‌شود. محتوای آموزشی برنامه‌های ایران متشکل از بازی، نقاشی، کاردستی، شعر و قصه و بازدید می‌باشد و این برنامه‌ها متمرکز می‌باشد اما در کره جنوبی برنامه‌ها در پیش دبستانی‌ها غیر متمرکز می‌باشد و هر مرکز برنامه خاص خود را دارد.

مربی پیش دبستانی در ایران تابع قوانین و مقررات قابل قبولی نیست، آموزش‌ها و مدارک تحصیلی پایین و گاهی از معلمان بازنشسته آموزش و پرورش استفاده می‌شود و در مقابل در کره جنوبی دوره دو ساله و با تایید دانشگاه و با مدارک بالاتر وارد کودکانستان می‌شوند. در ایران نسبت مربی به دانش‌آموز ۱ به ۲۵ می‌باشد که این امر در کره جنوبی ۱ به ۲۱ می‌باشد که به برتری عددی قابل محسوسی وجود دارد. در ایران کمبود فضای آموزشی و عدم تناسب محیط و امکانات با سن کودک نسبت به کره جنوبی وجود دارد و مدیریت متمرکز می‌باشد. در نتیجه کمبودهای موجود در سیستم آموزش پیش از دبستان ایران سبب کاهش سطح کیفی آموزش و مراقبت از کودکان شده و در نتیجه به هنگام ورود به دوره آمادگی شرایط و انگیزه لازم را برای آموزش ندارند و بدون مشارکت و سرمایه‌گذاری قوی دولت دستیابی به توسعه کمی و کیفی دوره پیش دبستانی با موانع بسیار جدی علی‌الخصوص در زمینه آموزش کودکان خانواده‌های کم درآمد و مناطق دوزبانه و مریمان مجرب روبرو است و این امر در سایه فرهنگ سازی در ست، مشارکت بیشتر دولت و ارتقاء سطح کمی و کیفی مراکز پیش دبستانی امکان پذیر است.

سوال دوم پژوهش: برنامه‌های آموزشی، هزینه و سرمایه‌گذاری در آموزش پیش دبستانی کشور ایران به چه صورت می‌باشد؟

جدول ۳: مقایسه ابعاد گوناگون آموزش پیش دبستان ایران و کره جنوبی

کره جنوبی	ایران	
وضعیت	معلمان و مربیان مراکز آموزش پیش دبستانی از	آموزش معلمان توسط آموزش دانشگاه‌ها، آموزش
مربیان دوره	میان فارغ التحصیلان رشته‌های علوم تربیتی	دانشکده‌ها، آموزش مدارس فارغ التحصیل،
پیش	مراکز تربیت معلم و یا از میان فارغ التحصیلان	دانشکده‌ها و دانشگاه‌ها. • تاسیس دانشگاه ملی
دبستانی	دانشگاه‌های علوم تربیتی در حوزه آموزش پیش	تعلیم و تربیت کره جهت ارتقای رهبری آموزشی

دبستانی انتخاب می‌گردند • بعضاً نیروهای ناتوان از نظر جسمانی، بی‌انگیزه و با سابقه خدمت بالا که در دوره ابتدایی مازاد شناخته می‌شوند به دوره آمادگی انتقال می‌یابند. • از سوی دیگر پایین بودن حقوق و مزایای نیروهای آزاد و عدم حمایت بیمه‌ای از آنان، انگیزه حضور نیروهای مجرب و کارآموده را در این دوره کاهش می‌دهد • هم‌اکنون به طور عمده مربیان دوره آمادگی از محل مربیان پیش دبستانی و نیروهای آزاد با پرداخت حق الزحمه از محل مشارکت‌های مردمی و یا از محل مازاد دوره ابتدایی تامین می‌گردد • موقعیت کارکنان بخش خصوصی خدمات دوران اولیه کودکی نسبت به کارکنان رسمی خدمات دولتی، پایین بوده عدم آموزش‌های بدو ضمن خدمت و حقوق و مزایا بسیار پایین، ساعات کاری طولانی و عدم دوره‌های مهارت آموزی. در مورد کارکنان بخش دولتی حقوق و مزایا بر اساس میزان تحصیلات و سنوات خدمت، پرداخت می‌شود. وجود آموزش ضمن خدمت دوره‌های آموزشی بلند مدت (پودمانی) و کوتاه مدت طراحی شده است.

حرفه‌ای تو سطر دولت. • رشد معلمان به چندین عامل نسبت داده می‌شود: تشویق وزارت آموزش به آموزش پیش دبستانی، ورود تعداد بیشتری از زنان به نیروی کار، رشد تعداد خانواده‌های هسته‌ای، و احساس اینکه کودکان ممکن است کودکان یک "دوره" در رقابت آموزشی بعد برای کودکان برگزار کنند. • معلمان در کودکان معمولاً واجد شرایط فوق دیپلم (دو ساله) یا لیسانس (چهار ساله) آموزش اولیه‌ی دوران کودکی هستند. معلمان در خانه‌های کودکان (مراکز نگهداری کودکان) دارای یک یا دو سال مدرک و صلاحیت دانشکده‌ای هستند، و بیشتر آن‌ها دارای مدرک لیسانس می‌باشند. • معلمان کودکان‌های ملی یا دولتی از طریق آزمون ملی سخت انتخاب می‌شوند؛ در حالیکه معلمان کودکان‌های خصوصی نیازی به قبول شدن در آزمون ندارند یا نیازی نیست که مدارک لیسانس در دست داشته باشند. کارکنان بخش مراقبت از کودکان در مقایسه با معلمان کودکان، دارای ساعات تماس طولانی‌تری مسئولیت‌های بیشتر، تعطیلات کمتر، زمان برنامه‌ریزی کمتر و دستمزدهای پایین‌تری می‌باشند.

برنامه براساس، پرورش مهارت‌های جسمی-حرکتی، پرورش روحیه و رفتار عاطفی، پرورش مهارت‌های ذهنی، پرورش صفات اخلاقی و رفتارهای اجتماعی مبتنی بر ارزش‌های اسلامی، انس با قرآن و علاقه به یادگیری آن، پرورش ذوق هنری و زیبایی‌شناسی، تقویت حس دینی و علایق مذهبی، پرورش هویت ملی، پرورش مهارت‌های زبان فارسی، ارتقاء سطح بهداشت و ایمنی، آشنایی با محیط زیست و علاقه و انس با طبیعت و حفظ آن.

سه نوع برنامه‌ی آموزشی در برنامه‌های قرار دارند: برنامه‌ی آموزشی کودکان‌های ملی (بهداشت فیزیکی، روابط اجتماعی، قدرت بیان، زبان و تحقیق)؛ برنامه‌ی مرکز نگهداری کودکان (مراقبت، آموزش، تغذیه، بهداشت، ایمنی، خدماتی برای والدین و مبادله با جوامع)؛ و برنامه‌های هاکون توسط مراکز منحصر به فرد هاکون برای نمودهای خاص تدریس زبان کره‌ای، ریاضیات پایه، پیانو، هنر و رشته‌های خاص مشابه طراحی شده است.

برنامه‌ها و فعالیت‌های دوره پیش از دبستان با تأثیرپذیری از رویکردی الهی، سعی دارد رابطه‌ی کودک را متناسب با درک و ظریف این سنین در چهار حوزه‌ی ارتباط با خود، خدا، جامعه و نظام آفرینش تعریف کند. این فعالیت‌ها در فرآیند تولید محتوای آموزشی، با نگاه تلفیقی به حوزه‌های یادگیری دینی،

برنامه‌ی آموزشی کودکان‌های ملی معتبرترین و کاربردی‌ترین برنامه‌ی آموزشی در کره است. روند برنامه‌ی آموزشی کودکان‌های ملی بر روی قوانین و فرهنگ‌های سنتی تأکید می‌کند. برنامه‌ی آموزشی پیش دبستانی‌های ملی روی آموزش‌هایی در مورد سلامتی، جامعه، بیان، زبان، و اکتشاف در زندگی روزمره با استفاده از یک سری

برنامه‌های
آموزشی

اجتماعی، هنری، ریاضی، تربیت بدنی و علوم	فعالیت های متنوع و روش های تدریس تمرکز طراحی و با هدایت مربی، به روش فعال به اجرا در می آیند.
برنامه های از طریق بازی، نقاشی، کاردستی، شعر، قصه و بازدید آموزش داده می شوند.	
در دهه ۶۰ و ۷۰ به علت مسائلی چون جنگ تحمیلی موجب عدم تخصیص اعتبار کافی به بخش آموزش پیش از دبستان شد. اما در سالهای اخیر و با توجه به شرایط کشور و تحولاتی که در حوزه تعلیم و تربیت به وجود آمده، اعتبار نسبتاً مناسبی برای آموزش پیش از دبستان در ردیف های اعتباری وزارت آموزش و پرورش منظور شده است.	آموزش کودکان در کره عمدتاً بستگی به ابتکارات خصوصی دارد. وزارت آموزش و پرورش شروع به تأسیس کودکانستان های عمومی به صورت اولیه در نواحی روستایی کرد. شیرخوارگاه ها و کودکانستان ها اغلب مؤسسات خصوصی می باشند، برخی از آن ها حمایت های مالی از دولت دریافت می کنند.
از هزینه های دولت به میزان ۱ درصد بودجه به آموزش و پرورش پیش دبستانی اختصاص یافته. در مراکز دولتی فضای آموزشی و میزان قابل توجهی از نیروی انسانی و تجهیزات آموزشی را آموزش و پرورش تامین کرده و سایر هزینه های جاری بر عهده اولیاء است که اقشار متوسط و پایین جامعه نیز می توانند از عهده آن برآیند.	عموماً، والدین مقادیر قابل توجهی برای آموزش پیش دبستانی پرداخت می کنند. تهیه کننده ی بخش خصوصی روی تأسیس کودکانستان ها در مراکز شهرنشین بزرگ، و به صورت جزئی در نواحی سطح متوسط که والدین قادر به پرداخت نسبت به خدمات باشند، تمرکز دارند.
بخشی از منابع مالی آموزش های پیش از دبستان از محل مشارکت های مردمی تامین می شود. آموزش پیش دبستانی برای کودکان ۵ تا ۶ سال به بخش خصوصی واگذار گردیده است و برای خانواده های کم درآمد و متوسط نیز شرایط و تسهیلات خاصی برای دسترسی به این آموزش در نظر گرفته نشده است. بنابراین دچار مشکل و محدودیت می باشند.	دولت آموزش رایگان پیش دبستانی را تنها برای خانواده های کم درآمد را فراهم کند دولت سیاست عمومی پیشرفت کودکان ها را به عنوان یک موضوع اولیه برای سرمایه گذاری بخش خصوصی ترویج می دهد. درصد از مجموع مخارج آموزش و پرورش به خدمات پیش از دبستان تخصیص می یابد، می دهد

هزینه و سرمایه گذاری

در مقایسه برنامه آموزشی مراکز پیش دبستانی ایران و کره جنوبی می توان گفت که کره از سه نوع متمایز برنامه آموزش پیش دبستانی با توجه به اهداف در نظر گرفته شده استفاده می کند که خانواده ها حق انتخاب این مراکز را دارند و برنامه های آموزشی کودکانستان ملی از همه معتبرتر است ولی در ایران یک برنامه متمرکز با اهداف تعیین شده وجود دارد که تمام مراکز پیش دبستانی باید از آن پیروی کنند. در ضمن توجه به تربیت دینی و اخلاق اسلامی در ایران مدنظر است در حالیکه در کره جنوبی تأکید بر تربیت سنتی دارد. روش تدریس آموزش کودکانستان در کره عمدتاً بستگی به ابتکارات خصوصی دارد که البته در ایران نیز مربیان با توجه به توانمندی های خود روش های متفاوتی در تدریس دارند. شیرخوارگاه ها و کودکانستان ها اغلب مؤسسات خصوصی می باشند، برخی از آن ها حمایت های مالی از دولت دریافت

می‌کنند در ایران نیز اکثر کودکانها خصوصی هستند ولی والدین می‌توانند مقداری از هزینه آن را از طریق موسسات دولتی که در آن شاغل می‌باشند تامین کنند و یا این سازمان‌ها خود اقدام به تأسیس مراکز مهد یا پیش‌دبستانی کرده‌اند. البته خانواده‌های کم‌درآمد در کره تحت پوشش و حمایت دولت هستند در ایران هم فقط مدارس دولتی که پیش‌دبستان دارند پذیرای کودکان پیش‌دبستان با حداقل هزینه هستند. در امر سرمایه‌گذاری هر دو کشور در جهت ترویج بخش خصوصی اقدام کرده‌اند. نتایج بدست آمده از پژوهش حاضر همسو با نتایج تحقیقات ضیایی نجف‌آبادی (۲۰۰۷)، عصاره (۲۰۰۷) و هودسون (۲۰۰۱) می‌باشد.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از ایجاد مراکز پیش‌دبستان کمک به رشد جسمی، ذهنی، عاطفی و اجتماعی کودکان و نهایتاً کمک به شکوفایی استعدادها، توانایی‌ها و علایق آنها می‌باشد چرا که این دوره در تکوین شخصیت کودکان، یادگیری آنها و نیز آموزش‌ها و بالندگی‌های بعدی آنها از اهمیت خاصی برخوردار است. کره جنوبی به عنوان یک کشور توسعه یافته و آسیایی می‌تواند مورد مقایسه قرار گرفته و اطلاعات جامعی در اختیار ما قرار دهد. در این راستا تحقیق فوق‌انتخاب شد. یافته‌های تحقیق حاضر نشان داده است که در هر دو کشور، پیش‌دبستانی اجباری بوده و کره جنوبی در مقایسه با کشورهای پیشرفته هزینه کمی در این زمینه اختصاص داده‌اند. در دهه ۶۰ و ۷۰ به علت مسائلی چون جنگ تحمیلی موجب عدم تخصیص اعتبار کافی به بخش آموزش پیش‌دبستان شد. اما در سال‌های اخیر و با توجه به شرایط کشور و تغییر و تحولاتی که در حوزه تعلیم و تربیت به وجود آمده، اعتبار نسبتاً مناسبی برای آموزش پیش‌دبستان در ردیف‌های اعتباری وزارت آموزش و پرورش منظور شده است. مریدان دوره پیش‌دبستانی در ایران بیشتر دارای مدارک پایین و غیر مرتبط می‌باشند. از نظر هزینه‌های دولت در زمینه آموزش پیش‌دبستانی در کشور ایران بیشتر مریدان آموزش لازم را ندیده‌اند به طوری که ۷۵ درصد مریدان فقط آموزش‌های مختصر دیده‌اند از بین افراد ۴۸ درصد مریدان دارای مدرک دیپلم می‌باشند و برخی از مریدان بازنشستگان آموزش و پرورش هستند که بعد از سالیان دراز خدمت بیشتر به دلایل مشکلات مالی مشغول به کار مربی‌گری پیش‌دبستانی شده‌اند و این امر موجب می‌شود انرژی و اطلاعات تربیتی و روانشناسی در بین مریدان پایین‌تر از حد استاندارد باشد و این افراد در بیشتر موارد انرژی لازم برای فعالیت با کودکان پر انرژی را ندارند که این امر موجب افت کیفیت آموزش می‌شود. در نقطه مقابل در کشور کره جنوبی بیشتر مریدان تحصیلات فوق‌دیپلم و یا لیسانس می‌باشند که باید دوره‌های آموزش اولیه دوران کودکی را سپری کرده باشند و معلمان در خانه کودکان (کودکستان) باید دارای سابقه آموزش یک یا دو ساله داشته باشند و صلاحیت فعالیت آنها توسط دانشکده‌های مربوطه تایید شده باشد. از بین ۵۶٪ مریدان در کودکستان‌ها دارای مدرک لیسانس و ۸۰٪ در مراکز خصوصی دانشجویان سال دوم یا سوم دانشگاه هستند. در ایران نسبت مربی به کودکان در ایران ۱ به ۲۵ می‌باشد در حالی که در کشور کره جنوبی ۱ به ۲۰ است. در نتیجه کمبود نیروی انسانی و مریدان تحصیل کرده در ایران سبب شدن پیشرفت

نوآموزان می شود که این امر موجب کاهش کیفیت آموزش در دوره پیش دبستانی شده است. کمبودهای موجود در سیستم آموزش پیش از دبستان ایران سبب کاهش سطح کیفی آموزش و مراقبت از کودکان شده و در نتیجه به هنگام ورود به دوره آمادگی شرایط و انگیزه لازم را برای آموزش ندارند و بدون مشارکت و سرمایه گذاری قوی دولت دستیابی به توسعه کمی و کیفی دوره پیش دبستانی با موانع بسیار جدی علی الخصوص در زمینه آموزش کودکان خانواده های کم درآمد و مناطق دوزبانه و مریمان مجرب روبرو است و این امر در سایه فرهنگ سازی درست، مشارکت بیشتر دولت و ارتقاء سطح کمی و کیفی مراکز پیش دبستانی امکان پذیر است.

برنامه ها و فعالیت های دوره پیش از دبستان با تاثیرپذیری از رویکردی الهی، سعی دارد رابطه های کودک را متناسب با درک و ظریف این سنین در چهار حوزه ای ارتباط با خود، خدا، جامعه و نظام آفرینش تعریف کند. این فعالیت ها در فرآیند تولید محتوای آموزشی، با نگاه تلفیقی به حوزه های یادگیری دینی، اجتماعی، هنری، ریاضی، تربیت بدنی و علوم طراحی و با هدایت مربی، به روش فعال به اجرا در می آیند. برنامه ها از طریق بازی، نقاشی، کاردستی، شعر، قصه و بازدید آموزش داده می شوند. آموزش پیش دبستانی برای کودکان ۵ تا ۶ سال به بخش خصوصی واگذار گردیده است و برای خانواده های کم درآمد و متوسط نیز شرایط و تسهیلات خاصی برای دسترسی به این آموزش در نظر گرفته نشده است. بنابراین از این نظر دچار مشکل و محدودیت می باشند.

نتیجه آنکه، با توجه به بودجه کم دولت در بخش پیش دبستان هنوز تا توسعه واقعی برنامه های آموزش پیش دبستانی در ایران فاصله وجود دارد. در مراکز دولتی فضای آموزشی و میزان قابل توجهی از نیروی انسانی و تجهیزات آموزشی را آموزش و پرورش تامین کرده و سایر هزینه های جاری بر عهده اولیاء است که اقشار متوسط و پایین جامعه نیز می توانند از عهده آن برآیند. بخشی از منابع مالی آموزش های پیش از دبستان از محل مشارکت های مردمی تامین می شود. در بخش خصوصی نیز مشکل فضای آموزشی بسیار جدی است. اتاق های کم نور با تهویه نامناسب، حیاط کوچک که مانع فعالیت جسمانی بچه هاست و تغذیه نامناسب و غیر جذاب که اشتهای کودکان را کاهش می دهد. توجه به حوزه سلامت و مراقبت جسمانی کودکان در ایران پایین تر از کره جنوبی است. به طوری که در فصول سرد سال اکثر کودکان بیمار می شوند. بنابراین نیاز به یک نظارت جدی و سازمان یافته برای برنامه آموزشی پیش دبستان در ایران احساس می شود.

پیشنهادات پژوهش

پیشنهاد می شود دوره های آموزشی در ایران و کشورهای سرآمد در زمینه آموزش و پرورش بررسی و نقاط قوت و ضعف سیستم آموزشی کشور برطرف شود. پیشنهاد می شود دوره های آموزشی پیش از دبستان در ایران و کشورهای دیگر از نظر هزینه ها، فضاهای آموزشی و مریمان بررسی و مطالعه دقیق تر انجام شود و در این زمینه راهکارهایی ارائه گردد. پیشنهاد می شود عوامل و زمینه های عدم مشارکت نیمی از افراد در دوره پیش از دبستان بررسی شود و راه کارهای مشارکت همگانی ارائه گردد.

پیشنهاد می شود تاثیرات رفتار مربیان و فضای آموزش پیش دبستانی در دوره های بعدی تحصیلی از نظر معلمان و والدین بررسی و مطالعه شود.

پیشنهادات کاربردی

براساس نتایج بدست آمده از سوال دوم پژوهش حاضر پیشنهاد می شود در دوره پیش دبستانی و مهدکودک در ایران مربیان با تحصیلات دانشگاهی مربوطه، با انگیزه بالا و انرژی لازم برای فعالیت در این استخدام شود و از به کارگیری معلمان بازنشسته خودداری شود. پیشنهاد فوق می تواند برای مراکز تربیت معلم و دانشگاه فرهنگیان برای جذب بیشتر دانشجویان تربیت مربی پیش دبستان مورد استفاده قرار بگیرد.

میزان هزینه کرد در دوره پیش از دبستان در ایران به نسبت کشور کره جنوبی خیلی پایین تر می باشد، بنابراین پیشنهاد می شود در برنامه ریزی و بودجه بندی کشور، دولت میزان بودجه ارائه شده برای دوره پیش از دبستان را افزایش دهد.

پیشنهاد می شود با توجه شرایط اقتصادی خانواده ها، هزینه های دوره پیش از دبستان بیشتر توسط دولت تامین شود و برای خانواده های کم درآمد تمامی هزینه ها از طرف دولت پرداخت شود. همینطور بخش خصوصی تشویق به سرمایه گذاری در این زمینه شود.

با توجه به مدیریت متمرکز دوره پیش از دبستان، پیشنهاد می شود که مدیریت از محوریت و مرکزیت خارج شود. بنابراین وزارت آموزش پرورش می تواند با تفویض اختیار به موسسات خصوصی این امر مهم را انجام دهد.

پیشنهاد می شود با وجود مناطق دو زبانه در ایران، وزارت آموزش و پرورش، دوره آموزشی پیش از دبستان را یکسال در این مناطق زودتر شروع کند.

پیشنهاد می شود برای تامین فضاهای آموزشی دوره پیش از دبستان، شهرداری ها و مساجد و اصناف مکلف شوند تا بخشی از مالیات خود را به این قسمت اختصاص دهند.

محدودیت های پژوهش

یکی از محدودیت های پژوهش حاضر عدم دسترسی کامل به اطلاعات مربوط به آموزش پیش از دبستان در کره جنوبی می باشد.

کمبود تحقیقات تطبیقی در زمینه آموزش پیش دبستانی در کشور کاملاً محسوس می باشد و در این زمینه کمتر مطالعه انجام شده است.

عدم وجود مرجعی متمرکز در ارائه آمارهای دوره پیش دبستانی از محدودیت دیگر پژوهش حاضر بود. آمارهای ضد و نقیض در رابطه با میزان استفاده از دوره پیش دبستانی، تحصیلات مربیان، فضای آموزشی و ... وجود دارد که این امر به دلیل عدم وجود مدیریت متمرکز بود.

منابع

- Aghazade, A. (2003). *Comparative Education*. Tehran: SAMT Publication. [Persian].
- Asareh, A. (2007). *Comparative studies of junior high school education in selected countries* (Iran, Germany, England, France, Japan, South Korea, Malaysia, and Egypt) Tehran: Book Memorial.
- Ghaemi, F (2010). Preschool is a valuable investment in the country's education system, *Roshd Magazine*. Preschool Education, Volume 2, Number 1.[Persian].
- Kamalundi, W. (2007). The Impact of Preschool Education Based on Multidimensional Planning on the Creativity of First Grade Students in Tehran in the Academic Year 2009-10. [Thesis for Master]. *University of Allameh Tabatabai*. [Persian]
- Shafaie, M., R. Madani, (2010). Designing Patterns of Children Educational Spaces Based on Creativity Model, *Technology of Education Journal*, 4(2), 117-124. [Persian]
- Rouhi, A., & Behnam Hashtgin, A. (2011). A Study on the Impact of Preschool Education on the Development of Persian Oral Skills of Azary 1st Grade Students. *Journal of Educational Innovations*, 10(39), 25-50. [Persian]
- Ziaei Najafabadi, S. (2007). A Comparative Study of Preschool Education System in Iran, America, England and Korea, [Thesis for Master]. *University of Allameh Tabatabai*. 7The edition11 and Republic of Korea. [Persian]
- Biabangard, I (2015). *Research Methods in Psychology and Educational Sciences*, Tehran: Doran Publications, 7th Edition. 409 pages. .[Persian]
- Ekterina, M. Matew, I. (2020). *young children perceptions of their school experience. a comparative study between England and India. procedia social and Behavioral science2* (3605-3613) .
- Fromberg, W. (2013). *Organization of the education system in Germany*. eurydice.org.
- Giong, F.(2020). *Acoma portative Analysis of preschool education in Korea and England, Routledge part of the comparative Education volume 3*.
- Han Jun, B & colleaqe. (2020). *Childhood Education and Care Policy in the Republic of Korea*
- Houdsun.P & kam. T (2001). *Fall - day kindergarden Asammry of the vesearch carnichael sanjuam Anifiled school District*.
- Hozbendes, F. (2015). *Acoma portative Analysis of preschool education in Korea and England, Routledge part of the comparative Education volume 3*, Issue 4 November 2003 page 479-491 .Organisation of the education system in Germany the Federal Republic of Germany.
- Sunja, O. & colleaqe. (2007). *World Data on Education, the Federal Republic of Germany*
- Unesco unisef. (2012). *education benchmarking, top-performing-countries/south-korea-overview/south-koreasystem- and-school-organization*.
- Yousefi, S (2011). Investigating the effect of multidimensional planning on the growth rate of visual-motor coordination in children aged 5 to 6 years in Karaj city in the academic year of 2010-11. [Thesis for Master]. *University of Allameh Tabatabai*. . [Persian]

